

Oslo den 24. januar 1942.

Det er mange tegn som tyder på at de voldsomme innre motsetningene innen NS, holder på å slå ut i lys lue. Quisling og hans medhjelpere innen landsforredernes parti hadde regnet med at de skulle kunne knuse den norske motstanden i løpet av forholdsvis kort tid. De er blitt fryktelig skuffet. Tross den makt de er kommet i besiddelse av takket være de tyske bajorne, makten over statsstyret, over kringkastingen, pressen, domstolene, politiet, den reelle makt over hver eneste norsk borgers liv og velferd, har de ikke vært istand til å slå motstanden ned og vinne tilslutning blandt folket. Tvertimot er fronten mot NS, sterkere idag enn den noensinne har vært. Det er erkjennelsen av dette som har skapt de bitre motsetninger som nå gjør seg gjellende i NS. Noen mener at grunnen til nederlaget er at NS ikke har brukt tilstrekkelig brutale midler i kampen mot "jøssingene" - andre mener at grunnen er den at Quisling er en uduelig leder og at det er korrupsjonen og udueligheten innen hele partiapparatet som har skylden. Som talsmann for den første retningen opptreer det nå nesten hver dag i Aftenposten en lederskribent som undertegner seg med bokstaven S. Han var det som etter det britiske strandhugget i Måløy forlangte at de mest framtredende "jøssinger" i Oslo og Vestre Aker (særlig Vestre Aker) - skulle sendes på tvangsarbeid bak fronten i Russland. Han fortsetter i Aftenposten for 21. ds. med en artikkel hvori han krever at det nå blir gått til aksjon mot jøssingene. Når det ikke er kommet til aktiv borgerkrig skyldes det, skriver denne herre, "at skytevåpene ble tatt fra oss i tide". Men det må ikke hindre NS. i å ta kampen opp å velge "angrepsveien". Og så heter det ordrett: "Og kampmidlene? De har vi. Partiorganisasjonen og hirden. De av våre motstandere som har svevet i den farlige vildfarelse at nu - nu er iallfall det verste over - de vil få annet å vite. For nu driver det like mot aksjon. Det er ingen vei utenom."

Denne herre svever altså fremdeles i den, skal vi si - farlige vildfarelse - at brutal makt kan knekke det norske folkets motstand mot å underkaste seg forredernes diktatur.

At Quisling holder på å miste herredømmet over de mange merkkelige elementer NS, bevegelsen nå rummer går tydelig frem av en tale Quisling holdt ved mottagelse hos fylkesmann Blehr i Akershus lørdag 17. januar. Etter det offisielle referat som må forutsettes å være nøye gjennomgått før det er tillatt offentliggjort sa Quisling ordrett følgende:

"Det vår kamp har lært meg å sette som det høyeste, og som jeg lytter fører frem, er utholdenhet, sa føreren. Vi som har forstått hva kampen gjelder, Vi må holde ut, holde sammen og være lojale. Vi forstår alle at vi lever i en meget stor tid. De sværeste strider i den kommende tid har vi kanskje ennå foran oss, fortsatte føreren. Men utholdenhet, lojalitet og tro fører frem. Vi må alle stå utholdende, enige og lojale sammen for denne kamp, for virkeliggjørelsen av det mål som lever dypst i oss alle sammen." Uthevelsene er gjort av oss.

Forklaringen til at Quisling i den grad er nødt til å appellere til partifellenes lojalitet er blandt annet at det går NS. folk omkring og utpeker seg selv som ny fører for bevegelsen. En av dem som nå opponerer mot enkelte av de bestemmelser som treffes er fylkesmannen i Østfold, skipsmegler Hans S. Jacobsen. Jacobsen er nazist fra mange år tilbake og har utgitt det nok så beryktede tidsskrift Ragnarok. I dette tidsskrift skrev han i 1937 en artikkel hvori han rettet voldsomme angrep på Quisling, som ble betegnet som en helt uduelig og uskikket til leder for NS. og som ble gjort ansvarlig for den fiasko NS. inntil denne tid hadde vært. I Ragnaroks årgang er denne og lignende hatske angrep på Quisling nå skåret ut.

En av grunnene til at striden nå raser så voldsomt i NS., er selvfølgelig den at mange NS. folk begynner å regne med den mulighet at Tyskland taper krigen og at dermed også oppgjørets dag i Norge nærmer seg med raske skritt. De er med god grunn redde for hevnens dag. Dette fører blandt annet også til at mange nazister begynner å orientere seg over til den norske fronten. Slike folk begynner med å snakke om at "eventlig ble de truet til å gå inn i NS." - og at de aldri har vært enig med NS. Som ett sikkert tegn på oppløsningen innen NS. har disse elementer sin interesse - utover det har de ingen krav. De har vært og skal behandles som det de er: Svikere.

Akkurat nå når det bebudes nye aksjoner mot jøssingane er det nødvendig å gjøre oppmerksom på at ingen jøssing må la seg skremme av disse trussler. Det har ikke manglet på trusler tidligere heller, men vi har stadig fått bevis for at det ikke har nyttet med trusler og heller ikke med aksjoner. Den norske fronten holder, og mange av de gode nordmenn som har latt seg true inn i NS. strir nå så godt de kan for å komme ut igjen. Det er vel og bra, men glem ikke at de som har vært innom NS. har fått en plett på sin are. Og selv om det kan være tilgivelse for dem som i de uklare dagene i slutten av 1940 lot seg skremme inn i NS. så finnes det ingen tilgivelse for dem som nå gjør det. Nå vet alle som går inn at de går med forrederne og mot Norge, og overfor dette alternativ nytter det ikke å komme med snakket om at de må gå inn for å beholde sitt arbeid. Det er bedre å miste sitt arbeid enn sin are. Det er annet arbeid å få igjen, og det får kanskje ikke hjelpe om det ikke er så behagelig og godt betalt som det arbeid en tidligere hadde. Under alle omstendigheter blir det bare tale om en overgangstid - men går en nå inn i NS. blir en dømt for livet. Vi må regne med at det særlig mot statstjenestemennene kan bli rettet nye framstøt - det gjelder da at de holder ryggen rak. De vet at står de ubrytelig sammen så er det umulig for NS. å føre en aksjon igjennom. Eller tror noen at NS. kan drive for eksp. jernbanene med bare NS-folk??? En slik tanke er latterlig og bare spørsmålet er nokk til visse tjenestemennene hvor sterkt de står når de står sammen. Idrettsfronten er forresten fullgodt bevis! Netopp i disse dagene ser vi hva det ypperlige samhold blandt idrettsfolkene fører til. De idrettstilstelninger NS. setter iscene arter seg som de ynkeligste komedier som noengang er oppført.

Også blandt arbeiderne er samholdet ypperlig. Nazistene forsøker med alle midler å vinne arbeiderne - i erkjennelse av at de representerer enn av de sterkeste maktfaktorer i samfundet. Men alle disse forsøk har vært forgjeves. Arbeiderne gjennomskuer dem og lar seg ikke kjøpe. Det var en arbeiderredaktør som under de bevege septemberdagene i 1940 - før den norske fronten var festnet - formet det berømte slagordet: Ingen nordmann tilsalgs! At det kan finnes svake elementer også innen arbeiderklassen sier seg sjøl. Og med den makt NS. nå har fått over fagorganisasjonen kan de gjennom en løgnaktig propaganda og en behendig utnyttning av denne makt, i konflikter mellom arbeidere og arbeidsgivere nokk kaste blår i øynene på noen. Men netopp derfor er det viktig at det drives en kraftig opplysningsvirksomhet i arbeiderkretser.

Vi får nå etterhvert stadig varsler om den alvorlige situasjon vi går til møte på matforsyningens område. Inntil i vinter stolte vi på at vi, om alt annet slo feil, skulle kunne gjøre regning med sild og poteter. Også dette håp må vi gi opp. At det blir krise og likefrem nød når det gjelder poteter framover være kan det ingen tvil være om.

Poteter er allerede rasjonert i en rekke komuner, og i andre komuner er det overhodet ikke poteter å få. Det uhyggelige ligger imidlertid deri at det ikke bare er byene som mangler poteter, men at det er mangel selv i utpregede potetbygger. Rent oppsiktsvekkende er en meddelelse i bladet Dagningen på Lillehammer om at Fåberg i Gudbrandsdalen ifølge telling mangler 130 tonn settepoteter. Forklaringen på denne uhyggelige tilstand er at tyskerne siden potetinnhøstningen i september først har kjøpt opp - gjennom

norske oppkjøpere tildels - veldige - trenger poteter over alle bygder. Deretter har tyskerne rekvirert hva de behøvde - og endelig har så de norske "myndigheter" beslåglagt brorparten av de beholdninger som var igjen - til kriselager for de store byer. Disse kriselagre er desverre så små at de ikke på langt nær dekker selv det mest nødtørtige behov i byene. - Oslos kriselager rekker til 1. måneds forbruk - og i bygdene er altså forholdet det at mann på gardene ikke bare mangler spisepoteter, men endog settepoteter. Stillingen er ikke like alvorlig overalt, men over store deler av landet må en regne med at det ikke blir en potet å oppdrive utpå varparten og i månedene fram til den nye potethøst. Bruk kålrot, sies det nå. Hvor lenge vil kålroten vare når de små lagre som finnes skal erstatte det vanlige veldige forbruk av poteter??

Vanskeligheten med å skaffe sild kjenner enhver husmor fra egen bitter erfaring. Tyskerne trenger silden og tar den - vi får rester og ikke noe annet. Allerverst er det kanskje at mangelen på for nå etterhvert fører til stadig sterkere nedslaktning av husdyr. I mange bygder slaktes drektige purker fordi bonden ikke ser seg istand til å skaffe for til smagrisene. Besetningen av kuer reduseres på hver eneste gard - tildels med opptil en tredjedel. Disse tiltak når det gjelder ku og gris vil få katastrofale følger neste vinter og vil ødelegge vår husdyrbestand for år framover.

Siden vår siste melding er der tilkommet en del nye arrestasjoner. Admiral Smith-Johannessen ble løsslatt da han var over 65 år. Direktør Cato Rachlew likeså, fordi han ledet fabrikk (Saugbruksforeningen) av aktuelt behov for de tyske forsyninger. Nye arrestasjoner er:

Oberts Schiøtz,	kaptein Horgen,
oberst Hagem,	oberstløytnant Hakon Finne,
Dr. Hans C.I. Huitfeldt, Kongens lege.	
disponent H.J. Riddervold,	arkitekt Odd Nansen,
Ingar Dobioug,	kaptein P. Skotte.

Tyskerne har avstått foreløpig fra å arrestere kvinner. Når en forteller at fru doktor Huitfeldt på 5 dager har opplevd å få sin mann, sin søn og sin svigersøn, arrestert og innsatt, kan det vel kanskje også være nokk for en enkelt kvinne. -----

Av arrestasjoner ute i landet i det siste kan nevnes: I Mørebyene er 39 arrestert mest postfolk, men også fiskere og bønder. De er ført til Trondheim og satt inn i fengsløt på Vollen, som er helt overfylt. Det sitter opptil 5 mann i sella, og det er fire mer enn de er beregnet på.

Av Trondhjemmere som er arrestert i det siste nevnes dr. Astrup og agent Ørnulf Bakke.

29 arbeidere ved tyske anlegg i Nord-Norge er satt fast for å ha prøvd å rømme fra arbeidsplassene. I Bodø er det skjedd massearrestasjoner p.g.a. affären i Fauske som var en rett og slett provokasjon. Bl.a. er arrestert forfatteren Hakon Evjenth (sønn av den tidligere venstrestatsråden), kaptein Liljedahl, skipsreder Erling Sandnes, kjøpmann Wilhelm Karlsen, John Aga, tidligere ordfører Sigurd Koch, bokhandler Helge Freder, direktør Morten Olsen, handelsbestyrer Durdas og ingeniørene Aune og Næss.

I Fredriksstad er bl.a. følgende tatt: Rørloggerne Jens og Sverre Henriksen, restauratør Johannessen, ingeniør Sverre Syvertsen, lensmannsbetjent Thorleif Braadland, fru prost Megerud er arrestert og satt inn på Grini.

I Narvik er det arrestert mange som har vist venlighet mot de russiske krigsfanger.

I Solør - Odal er mange kommet i heisen for å ha beholdt radioapparatene.

Korrupsjonen i NS. er som en farsott, den brer seg stadig. De nazister som er satt inn som ledere i fagorganisasjonen avslører seg etterhvert. Den kommisariske formann i Skotøyarbeiderforbundet, Daniel Hagen er avskjedkommissariske formann i Arbeidsmannskapet for underslag av forbundets midler. Senere er sekretæren i Arbeidsmannskapet og Stenhuggerforbundet NS-mannen Nils Bunæs avsatt - likeledes

for underslag av betrodde midler. "Fri Fagbevelse" gir følgende opplysninger om de nazistiske tillitsmenn i Oslo sten- jord- og cementarbeiderforening - en av - om ikke landets største fagforening:

Den nye formannen, "Potet-Berntsen" ble i sin tid suspendert fra foreningen for ett år for ukollegial opptreden og de karene han har fått med seg i kommisarkollegiet er omtrent like fine papirer hele gjengen. Karl Olsen er en snik som meldte seg inn i NS, bare for å få en slik jobb som han fikk. Nordahl Pedersen ble strøket av Murerne's Union for kontingentrestanse (de har idetheletat ikke vært så høye med å skulke unna kontingent de herrer kommisarer.). Det var Aksel Schulth som ordnet boka for ham så han kunde tre inn i sitt "tillitshverv". Forretningsføreren Hans Kraft skal vi ikke span-dere noe svarte på nå. Han skal få lov til å figurere med det første i en ganske oppsiktsvekkende sak. Den 5. "tillitsmannen" Lars Evensen har også hatt den ære å være strøket av foreningen sin, Isolatørene for kontingentskyld. En skulle tru at det greide seg med 5 tillitsmenn i denne foreningen nå - men deri tok vi feil. I disse dager er det dratt inn en snaling til, en forhenværende mølle-eier-agent, Sten og Sandleverandør fra Nitedal ved navn Skansen. Denne fysakken har naturligvis aldri stått i noen fagforening, men vi lever jo i "Fagstyrets tid" og da ser det ut som om det er om å gjøre netopp å sette folk til å stille med sânt som de ikke har ett dugg greie på.

Kaptein Øivind Lange har igjen måttet få sykepermisjon, Han er sendt på Dikemark. I hans stilling som personalsjef i Oslo Kommune er ansatt under-slageren overrettssakf. Thorsen. Han slap ut fra Botsfengslet for ett halvt år siden og meldte seg straks hos NS.

Det er nesten ingen ting som ergrer nazistene mer enn idrettsfolkenes effektive motstand mot nyordningen. Intet belyser dette bedre enn en skrive-løse som den nye leder for Nordstrand Idrettsforening, nazisten kontorsjef Paul Follegg har sendt medlemmene i foreningen. Etter å ha redegjort for nazistenes overtagelse av styret i foreningen advarer Follegg "de tankeløse og ufornuftige medlemmer mot å begå dumheter". Og så fortsetter han med føl-gende karakteristiske utgydelser:

"Min lille familie er blitt uleilighet med stadige telefonoppringninger og ukvemsord. Likeledes har noen funnet å måtte demonstrere ved å melde seg ut av foreningen. Ingen av delene vil bli tålt. Og - jeg trenger ingen spi-oner. Deres egne såkalte "jøssingvenner" er angivere gode nokk. Jøssinger "harnemlig vist seg å være" jøssinger værst. Altså. Utmeldelse nu eller i løpet av 1942 betraktes som politisk demonstrasjon, og jeg gjør oppmerksom på at jeg skænselsløst vil ta de forholdsregler som står til min disposi-sjon. De som fastholder sin utmeldelse blir straks notert som det de er: Statsfiender. Jeg vil også få bemerke at det gamle styret blev gjort opp-merksom på at det var opptil 16 års tukthus for å sabotere den av Reichs-kommisars gitte forordning, efter hvilken den nye formann så seg nødsaget til å overta ledelsen av foreningen. Hermed skulle enhver vite "hvad klok-ken er slagen", som det heter."

Det vil i nær framtid bli innført drastiske innskrenkninger i jernba-netrafikken, og årsaken er kullmangel. Hvor langt restriksjonene vil gå, er ikke kjent i enkeltheter, men det forlyder at den almindelige passasjer-trafikken vil bli holdt oppe som hittil bare over kortere strekkninger - ca. 6 mil, mens reiser over lengere strekkninger vil bli gjort avhengig av godkjente søknader, og da selvsagt innskrenket til ett minimum. På strek-ningene Oslo-Bergen og Oslo-Trondheim vil det bli få tog i uken.

De kullene Norges Statsbaner har fått fra Tyskland har vist seg helt elendige, og det har på Bergensbanen hendt at militartog er blitt stående helt fast og at man har måttet ty til vedfyring.

Det er sannsynligvis ikke mere igjen av den skotske whiskyen på Vin-monopolet, for tyskerne har nå begynt å få brennevin med båter fra Tyskland. Forleden kom en båt med bla. a. 300 tonn brennevin til tyskerne.

- 5 -

Under engelskmennenes siste angrep nordpå hendte følgende: En 16 års gutt dro med til England. Da foreldrene fikk høre at han var reist, meldte faren i sin troskyldighet straks av til Tyskerne. Han ble øyeblikkelig pågrepet og sendt til Ulven. Moren som stod igjen med en flokk vetskremte småbarn, fikk beskjed om å komme seg ut på 2 timer - huset skulle brennes. Da herrefolket innfant seg for å svi av det lille hvitmalte hjemmet, løp imidlertid det bekjente tyske storsinn av med havnekapteinen. Han hevet hånden. Ikke brenn huset, så han - det kan stå. Våre soldater kan bo der. Hva det skulle bli av konen og barna i vinterkulden interesserte ham ikke. Tyske soldater flyttet straks inn. Samme aften slaktet de den eneste kua. ----

På Måløy satte tyskerne ild på sitt hovedkvarter Hagens hotell, hvor de hadde alle sine papirer, straks de så engelskmenne i fjorden. På Ulvesunds hotell hvor der også bare var inkvartert tyskere var de ikke så heldige. Hotellet er, eller rettere var, ett stort nybygg med flatt tak som tyskerne hadde befestet med luftvernkanoner og fryktingydende vapen. Så snart angriperne var innen rekkevidde begynte tyskerne å skyte fra taket og de øverste etasjer. De var så opptatt av dette at de ikke la merke til en liten tropp på 20 norske og engelske soldater som rolig kom marsjerende opp gjennom gaten, inn i hotellet - og sprengte hele huset i lufta. Ingen undkom.

Som kjent var det tyske marinesoldater som kjempet på Måløy, de andre sprang som harer til fjells og gjemte seg.

Dagen etter angrepet frembød stedet ett uhyggelig skue: Ned i fjæren lå drepte og sårede tyskere tett i tett (bare 8 engelskmenn og 1 nordmann ble drept). De sårete skrek og jamret seg og tryglet om hjelp. Men de friske overlevende tyskere hadde annet å gjøre enn å beskjeftige seg med vrak. De løftet ikke en finger for å hjelpe dem, de så ikke til den kanten de lå. Men her trådte den norske sivilbefolkning til. De tok seg av de sårete tyskere, pleiet dem og hjalp dem så godt de kunde. Hva har de igjen for sin "lojalitet"? Fængselsstraff, represallier, åvsvilde hus. Ja, og så bevisstheten om at de ikke er pøbler.

Ett gledelig resultat av angrepene er at NS.-folkene er blitt redde og melder seg ut av partiet. De føler seg ikke lenger så sikre på at tyskerne klarer å passe på dem. Og hva da? ----

Det siste dødsfall blandt generaler i Tyskland kommenteres livlig i kretse både i og utenfor det tyske riket. Enhver løse hvet at det er forbundet med livsfare å flytte en pasient som har fått hjerneblødning. Likevel vet vi nu at von Reichenau ble flyttet fra sitt hovedkvarter på den søndre østfront til Leipzig. Den er muligens riktigere den versjon som fortæller at generalen falt på en ganske annen ting og for ett ganske annet våpen enn hjerneblødning. Som den første høyere militær som sluttet seg til nazipartiet, skal han ha gått til Göring og forklart at overkommandoen atter måtte overdras en fagmilitær. Den måtte ikke en uke lenger være hos Der Führer. Den skapte fortvilelse i generalstaben, mistro hos soldatene og skepsis i hele det tyske folk så han. Nu er von Reichenau avskåret fra å gi flere råd. Overfallsmannen mot Østerrike, mannen med jernhelen lever ikke mere. Og det er dog bare kneppe 2 år siden han i spidsen for en liten fortropp svømnet over Weichsell i kolt høstvann. ---

Det opplyses nu at generalfeltmarskalk von Boeck har fått von Reichenaus kommando på den søndre tredjedel av østfronten. Det er også en meget interessant melding. Saken er nemlig at det ikke samtidig opplyses hvem som fører troppene på den midtre tredjedel. Det er nemlig nu nesten 4 måneder siden von Boeck ble fjernet fra dette frontavsnitt. Om han har vi hverken fått høre om hjerteonde eller hjerneblødning. Imens ruller russerne hans front opp vestover.

Vi fortalte for 8 dager siden at Hitler reiser 3 millioner soldater i Tyskland. Mobiliseringen skal være gjennomført på 3 uker. De fleste av disse soldater har tidligere ikke gjort militærtjeneste. De var for 25 år siden for unge for verdenskrigen, og i 1934/35 for gamle for den nye værnepliktslov. En stor industrimann Wilhelm Zangen, generaldirektør i tungindustrien skal sammen med ammunisjonsminister Todt "kjemme" fabrikkene for brukbare soldater. "Soldaterne til fronten, arbeiderne til fabrikkene" he-

ter hans slagord ---. Hvorledes skal så disse to ting forenes. Jo ganske enkelt ved at Tysklands arbeidere sendes til fronten, og de okkuperte lands lands arbeidere til Tysklands fabrikker. Det er nederlaget som skal søkes avverget. Vi vet det ikke vil lykkes.

I Aftenposten for 19/1 ble der under overskrift på 7 spalter gitt ett referat fra skøyteløpene på Bislet. Det het der at "Norgesmesterskapene" på skøyter viste at skøytesporten sto i framgangens tegn. Flere bilder spredt over hele siden skulle tilkjennegi det storartede ved løpene, og understreke hvor i høy grad alt var vellykket.

Da referater i nazipressen ikke er helt pålitelige kommer her en liten orientering. Ifjor startet der i de "Vellykte" skøyteløp på Hamar 4 mann. I år under "framgangens tegn" var der anmeldt to hvorav den ene ikke mødte. I året 1942 startet der 1 mann som altså fikk mesterkrøpet.

I kunstløp for herrer opplever mann at mesteren fra 1912 mobiliseres for å skaffe deltagelse. Han gjorde så godt han kunde, men alderen gjorde sin rett gjellende så publikum fikk ett noe uvant inntrykk av kunstløp.

Om publikum fortelles at det var møtt fram 3000, men det sies intet om at de 90% var tyskere med fribilletter som kommandert til å møte fram.

Det rakner. Blandt de som den senere tid har medt seg ut av NS. kan nevnes politifullmektigene Arne Klem og Sigurd Storhaug. Videre har den i Halden kjente NS. "fører" skofabrikant Dahl meldt seg ut. Han var en av de mest prominente i Østfold med ett meget lavt medlemsnummer. -

Pass dem for følgende drosjebiler: C 4533, - A 5057, - A 5103, - A 5116, - A 5324, - A 5410, - A 5433.

Skulle De av nødvendighet likevel benytte en av disse vognér, så hold munnen lukket, det er lytteapparater i bilene.

Blandt handelens folk har det vakt ikke liten oppmerksomhet, at rekke av ordførerne rundt omkring har fått anmodning fra "myndighetene" om å sørge for, at kommunenes forskjellige etater kjøper mest mulig av sine varer hos Norsk Kaffe-kompani i Oslo. Dette firma eies av nazisten Reidar Baanrud, som av føreren Quisling er utsett som "handelsleder" i Norge. I egenskap av nazist og god venn av tyskerne får Baanruds forretninger varer i store mengder, mens andre handlende må ta til takke med de smuler de etter meget strev klarer å skaffe seg, til sine kunder.

Ingen god nordmann må besøke nazisten Baanruds forretninger. Disse er: "Menado" kaffeforretning, Torggt. 35, - "Java" kaffeforretning, Kirkev. 59, - "Bali" kaffeforretning, Stortingspl. 7., - "Sumatra" kaffeforretning, Tøyengaten 7., - "Batavia" kaffeforretning, Oscarsgt. 19, - "Timor" kaffeforretning, Dronningensgt. 34. ---

Advarsel.

Det advares mot lærer "Laukholm" Lakkegatas skole, som er angiver. Han var i sin tid ansatt som lærer i Nordland, men fikk sparken på grunn av sin umoralske vendel. Etter en beryktet tur til Stockholm, kom han hit til Oslo og søkte ansettelse her - etter å ha meldt seg inn i Socialitisk skolelag - men ingen ville ha noe med fyren å gjøre. Han er nu ansatt som lærer i Oslo.

Vær forsiktig han utgir seg for å være god nordmann.

En fin attest.

"Ragnarokk", det gule og røde tidsskrift for nazister inneholder i hefte for mai 1937 (nr. 3) en meget leseverdige artikkel av fhv. propaganda-kompanisjef i Den norske Legion, Walter Fürst, om "Årsakene til og følgene av Nasjonal Samlings sammenbrudd" (ved stortingsvalgene 1936). Innledningsvis bemerker skribenten om sin "Fører" (g. søynene er skrevet av Fürst).

"For stadig flere av medlemmerne blir det allikevel etterhvert klart at feilen ligger hos den uavsettelige diktator. De begynner å forstå at major kvier seg av lojalitetshensyn for å uttale ønsket om at han skal tre til-
bake. Desuten er det frie ord kneblet i Nasjonal Samling idag. Den som si-
er sin mening risikerer å bli ekskludert".

Videre heter det på side 67 flg.:

"Hovedårsaken til denne nasjonale tragedie er "Føreren" selv, Vidkun Quis-
ling. Men en stor del av skylden må også vi ta på oss, som har vært med på
å skape bevegelsen omkring ham.
Til å begynne med oppfattet vi Quislings innesluttethet og passivitet som ett
utslag av stor klokskap. Han vilde prøve sine folk, ikke utlevere seg til
ukjente, han vilde ikke treffe forhastede sluttninger, ikke gi uoverveiede
ordrer, mente vi. Men ettersom ukene og månedene gikk, blev vi stadig mer
forferdet over denne mann, som var partiets uavsettelige diktator etter de
lover han selv hadde gitt sin organisasjon.
Da Stortingsvalget i 1933 var over, måste vi stadig på ham for å få en avis-
artikkel, som kunne stive opp gemyttene hos kampefeller og tilhengere landet
over. Etter 2 måneders nyttesløst mas for å få dette eneste offentlige livs-
tegn fra "Føreren" opplevet vi en stor artikkel i "Tidens Tegn" av V. Quis-
ling om temaet: "Er der liv på stjernene?" Fra det øyeblikk gikk vi inn for
enten å få ett vist press på diktatorens uberegnelige og egenmektige dispo-
sisjoner eller å få en mere livsnær leder".

Det nuværende NS. medlem fortsetter:

"Vi som arbeidet har inn på "Føreren" og så ham bak kulissene, blev selv-
sagt tidligere klar over ham enn de fleste andre medlemmer. Og da vi etter-
gjentatte forgjeves forsøk på å få opphevet diktaturet i partiet, gikk ut
av det, stod vi lenge som forredere i våre gamle kampefellers øyne.
At Quisling er uegnet som politisk fører, bevises best av den utvikling han
har hatt... I lang tid hadde vi det inntrykk at han var ett edelt menneske,
og det er mulig at enkelte tilsynelatende smalle handlinger overfor under-
ordnede medlemmer i NS, ikke skyldes ond vilje, men upraktiskhet. Han er i
den grad upraktisk hjelpeløs at han med denne egenskap vekker en følelse av
ubevist medlidenhet, som hos mange går over til hengivenhet. Han er antage-
lig blottet for menneskekunnskap, for hvor der er valg mellom to eller fle-
re personer til en oppgave eller hverv, velger han førstestemme ofte den
minst egnede, hvis ikke omstendighetene tvinger ham til noe annet. Disse
stadige feilgrepene i valg av hjelpere, sammenholdt med Quislings tilsyne-
latende mangel på evne til å treffe en beslutning (hvorved han trenerer
enhver sak), foranlediget mig engang til å si til ham at "De kunde ikke
gjort det bedre om De hadde vært provokator".

Først hevder videre at Quisling ikke

"Kan gjøre landet større tjeneste enn å gi etter for kravet om at han trek-
ker seg tilbake fra NS.. Blir han tross alt stående må vi ha lov til å tro
at det enten skyldes personlig argjerrighet eller andre og værre usaklige
motiver.

Tilslutt hevder den netop avgitte propaganda-kompanisjef at:

"norsk-socialismen" til gjengjæld for lang tid kan stanses i sin vekst av
en fører, som vil lede nordmenn efter orientalske metoder".-

Tja - det er av sine egne mann skal ha det!!

Etter at redaksjonen var avsluttet og foranstående meddelelser skrev
vet har vi mottatt nye opplysninger:

Aftenposten har i den senere tid overgått selve partiorganet "Fritt
Folk" med noen helt igjennom gemene artikler på første side og med stort
utstyr. De siste artikler med overskrift "Revisjon" og aksjon stod henholds-
vis lørdag den 17 og onsdag 21 ds.. I en tidligere artikkel gis det anvis-
ning på hvordan tyskerne burde gå fram mot sivilbefolkningen for å hevne

sp

de engelske raids på vestlandet. Artiklene som er innsendt "fra interessert politisk hold" er undertegnet S. Bak dette bokstav skjuler seg en av de mest motbydelige slimåler en kan tenke seg, nemlig U l r i c h S t æ n g, tidligere Legasjonsråd ved den norske legasjon i Berlin. Det sies at han nu skal være Hagelins spesielle ven og rådgiver. Han skal nok ikke bli glemt. -----

Tyskernes utbytning av Norge.

Når det gjelder utnyttelsen av de norske råstoffer er tyskerne nå mere griske enn noensinne. Det kommer vel også kanskje av, at de skjønner de må skynde seg å få brukt dem opp, mens der ennå er tid. Det er vel heller ikke mange som vet at tyskerne pålegger selv de handelsforbindelser som Norge har knyttet med andre land under Deres spesielle oppsikt. Det er nu umulig for Norge å få oppfylt de kontrakter om byttehandel som vi har med de forskjellige land. Tyskland - Italia - Ungarn - Danmark - Holland - Belgia - Frankrike og Spania, når det gjelder cellulose og tremasse. Årsaken er at de norske fabrikkene ikke får kjøpe engang halvparten av det de regner med å måtte ha for å få oppfylt kontraktene. Tyskerne skal ha alt tømmeret til å lage barakker flyplasser osv. For 1941 har de brukt mange millioner m³, og behovet sies å være ennå større for 1942. Cellulosefabrikkene regner nå med at de bare får 1 eller 1½ million m³ for 1942. Tyskerne tar mesteparten av resten, og det som blir tilbake må gå til ved, fordi vi ikke lenger får noe koks og kull fra Tyskland sross løfter og avtaler. -----

Tyskerne er om seg også på andre områder, når det gjelder utbytningen. Ifølge fagbladet "Elektrikeren" skal der nu begynnes med å legge en under-vannskabel fra Norge under Skagerakk til Jylland, og gjennom Danmark videre til Tyskland. Meningen er at det norske kraftoverskuddet skal overføres til Tyskland. I forbindelse hermed pågår for tiden en britisk utbyggelse av de norske kraftkilder under tysk ledelse, og veldig utnyttede kraftreserver kommer med det første til å bli nyttiggjort. Det vil herved komme til å oppstå ett betydelig overskudd av kraft. Dette skal så eksporteres til Danmark og Tyskland, hvor vel Tyskland forbeholder seg mesteparten. -----

En rekke av landets skofabrikker, har måttet innlevere til tyskerne alle baksømstøvler fra nr. 42 og oppover. -----

~~~~~  
V  
V Vær oppmerksom på, at i denne tid vil ingen bli oppfordret  
V til å melle seg inn i Nasjonal Samling, hverken for å ut-  
V føre spionasje eller av andre grunner.  
V Vi vil ikke ha personer der for alle tilfeller skyld skal  
V ha ett ben i hver leir, så alt snakk om dette er bare ord  
V for å dekke over forrederi.  
V  
~~~~~